

ΕΤΟΣ 60όν

1 Ιουλίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (3083)

Ο ΠΙΣΤΟΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ

Παιδαγωγία πρός όρθη πίστη μέ πογια καί ἔργα

Ο Κύριος ἀπό τίν ἀρχή τῆς δημόσιας ἐπιγείου δράσης του, βασικό μέλημά του εἶχε τήν καθοδήγηση τῶν ἀνθρώπων στήν όρθη πίστη πρός τό πρόσωπό του. Παιδαγωγικά ὀδηγοῦσε τούς ἀνθρώπους στήν κατανόηση τῆς ἀλήθειας ὅτι ἐνώπιόν τους δέν εἶχαν ἔναν ἀπλό ἀνθρωπο, ἀλλά τόν ἴδιο τόν Θεό, ὁ ὅποιος ἔγινε ἀνθρωπος γιά τή σωτηρία τους. Γ' αὐτό, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος, στήν ἀρχή ὁ Κύριος ἔκανε πολλά θαύματα, προκειμένου νά προσελκύσει πολλούς ἀνθρώπους κοντά του. Ἀφοῦ συγκεντρώθηκε γύρω του πλήθος λιαοῦ, ἀνέβηκε σέ ἑνα βουνό τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἔκανε τήν περίφημη ἐπί τοῦ Ὁρους ὄμιλία. Μετά τό πέρας τῆς ὄμιλίας ὁ κόσμος ἦταν κατάπληκτος ἀπό τά πογια του, διότι τούς δίδασκε μέ αὐθεντία, καί ὅχι ὅπως οι συνθισμένοι διδάσκαλοι τους. Πράγματι, στήν ἐπί τοῦ Ὁρους ὄμιλία ὁ Κύριος μιλοῦσε ὅπως πρέπει σέ Θεό, καί ὅχι ως ἔνας ἀπλός, ἔστω καί ἄγιος, ἀνθρωπος. Παρουσιαζόταν ὁ ἴδιος νά φέρνει ἀπό μόνος του καινούργιες ἐντολές, μέ τίς ὅποιες συμπλήρωνε καί ὀλοκλήρωνε τό Μωσαϊκό νόμο. Δέν ἔπειγε «ὁ Θεός σᾶς δίδει αὐτές τίς ἐντολές», ἀλλήλα «έγώ σᾶς πλέγω νά πράτετε ἔτσι», ταυτίζοντας καί ἔξισώνοντας ἔτσι τόν ἔαυτό του μέ τόν Θεό. Ἐπίσης, ἐμφάνιζε τόν ἔαυτό του ως κριτή τῆς οἰκουμένης, κάτι πού εἶναι ἀποκλειστική ιδιότητα τοῦ Θεοῦ.

Στή συνέχεια, ἀφοῦ περάτωσε τήν ὄμιλία καί κατέβηκε ἀπό τό ὄρος, ἐπιτέλεσε πολλά καί ἔξαίσια θαύματα. Μέ αύτά ἀποδείκνυε στήν πράξη αὐτό πού εἶχε φανερώσει μέ τά πογια του, δηλαδή τή θεϊκή του ιδιότητα. Τά θαύματα αύτά μᾶς τά ἀφηγεῖται ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος στό 80 καί τό 90 κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου του. Διά μέσου αύτῶν ὁ Κύριος ἀποδείκνυε ἐμπράκτως ὅτι ὁ πο-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η' 5-13)

Πίστη πού σώζει

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναούμ, προσῆλθεν αὐτῷ Ἐκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἐκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἴμι ἴκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγω, καὶ ἵσθησαι ὡς παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἔξουσίαν, ἔχων ὑπ’ ἐμαυτὸν στρατιάτας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἐρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἱσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρῶν. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ νίοι τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ Ἐκατόνταρχῳ· Ὑπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἵαθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ᾧρᾳ ἐκείνῃ.

γος καί ἡ θέλησή του εἶναι παντοδύναμα, ὅτι εἶναι Κύριος τῆς ἄλογης κτίσεως, ὅτι συγχωρεῖ τίς ἀμαρτίες τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔχει πλήρη ἔξουσία στίς ἀγγελικές δυνάμεις, ὅτι εἶναι Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ ποιητές ἄλλης ιδιότητος τῆς θείας φύσεώς του. Τό θαῦμα τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς είναι τό δεύτερο στή σειρά ἀπό τά θαύματα πού πραγματοποίησε ὁ Κύριος μετά τὴν ἐπί τοῦ "Ορους ὄμιλία.

Ἡ μεγάλη πίστη τοῦ ἐκατόνταρχου

Ο ἐκατόνταρχος φανέρωσε μέτα τά πλόγια καὶ τή συμπεριφορά του ὅτι κατανόησε καὶ ἀποδέχθηκε τή θεϊκή ιδιότητα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ταυτόχρονα, ἐκδήλωσε καὶ τή βαθιά ταπείνωσή του. Ο βασικός πλόγος πού δέν ἄφησε τὸν Κύριο νά ἔλθει μέχρι τό σπίτι του ἢταν ἡ συναίσθηση τῆς μηδαμινότητός του ἐνώπιον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καί σμως, στό κατά Λουκᾶν Εὐαγγέλιο πληροφορούμαστε ὅτι ἢταν ποιλύ εὔσεβής καὶ ἐλεήμων. Αύτό δείχνει ὅτι ὅσο πιό ποιλήπη εὐληάβεια ἔχει κάποιος πρός τὸν Θεό, τόσο πιό ποιλύ ταπεινώνεται· καὶ ὅσο περισσότερο συναισθάνεται τήν ἀμαρτωλότητα καὶ θνητότητά του, τόσο περισσότερο ἀνοικτοί εἶναι οι νοεροί ὄφθαλμοί τῆς πίστεώς του.

Χάρη ποιοπόν στήν ταπείνωση καὶ τήν εὐληάβειά του ὁ ἐκατόνταρχος ἔβηπε ποιλύ καθαρότερα ἀπό τούς ἄλλους τή θεϊκή δύναμη καὶ ἔξουσία τοῦ Ἰησοῦ. Γ' αὐτό καὶ πίστευε ἀκράδαντα ὅτι ἔνας ἀπλός πλόγος τοῦ Κυρίου ἔχει τεράστια δύναμη· στό πλόγο τοῦ Κυρίου ἐκμιηνίζονται οι ἀποστάσεις καὶ ὑπακοῦν ἀμέσως, σάν πειθήνιοι δοῦλοι, οι ἀσθένειες καὶ φεύγουν γιά νά ἀπαλλάξουν τόν

Μετάφραση της Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Καπερναοῦμ, ἦλθε πρὸς αὐτὸν ἔνας ἑκατόνταρχος, ὁ ὄποιος τὸν παρακαλοῦσε καὶ τοῦ ἔλεγε, «Κύριε, ὁ δοῦλός μου εἶναι κατάκοιτος εἰς τὸ σπίτι, παράλυτος, καὶ ὑποφέρει τρομερά». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, «Ἐγώ θά ἔλθω καὶ θά τὸν θεραπεύσω». Ἀπεκρίθη ὁ ἑκατόνταρχος, «Κύριε, δέν εἶμαι ἄξιος διά νά μπῆς κάτω ἀπό τὸν στέγην μου, ἀλλά μόνον πές ἔναν λόγον καὶ θά θεραπευθῇ ὁ δοῦλός μου. Διότι καὶ ἐγώ, πού εἶμαι ἔνας ἀνθρωπός ύπο τὸν ἔξουσίαν ἄλλων, ἔχω ύπο τὰς διαταγὰς μου στρατιῶτες καὶ λέγω εἰς τοῦτον «Πήγαινε», καὶ πηγαίνει καὶ εἰς ἄλλον «Ἐλα», καὶ ἔρχεται καὶ εἰς τὸν δοῦλόν μου, «Κάνε τοῦτο» καὶ τὸ κάνει». Ὁταν ἀκουσεις αὐτά ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε καὶ εἶπε εἰς ἑκείνους, πού τὸν ἀκολουθοῦσαν, «Σᾶς βεβαιῶ ὅτι οὐτε εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας δέν εὐρῆκα τόσον μεγάλην πίστιν. Σᾶς λέγω, ὅτι πολλοί θά ἔλθουν ἀπό τὸν Ἀνατολήν καὶ τὸν Δύσιν καὶ θά καθήσουν εἰς τὸ τραπέζι μαζὶ μὲ τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ εἰς τὸν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐνῷ τὰ παιδιά τῆς βασιλείας θά ριφθοῦν ἔξω εἰς τὸ σκοτάδι. Ἐκεῖ θά είναι τὸ κλάμα καὶ τὸ τρίπτυχο τῶν δοντιῶν». Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἑκατόνταρχον, «Πήγαινε καὶ ἄς σου γινὴ ὅπως ἐπίστεψε». Καὶ ἐθεραπεύθηκε ὁ δοῦλος κατὰ τὸν ὥραν ἐκείνην.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἄνθρωπο ἀπό τὴν μάστιγα. Κατανοώντας μάθηστα ὅτι αὐτή ἡ ἔξουσία πηγάδει ἀπό τὸν ἕδιο τὸν Ἰησοῦν καὶ ὅχι ἀπό κάποιον ἀνώτερό του, τὸν παρακαλεῖ ὅχι νά προσευχηθεῖ καὶ νά ἱκετεύσει τὸν Θεό, ἀλλὰ ἀπῆλως νά δώσει ἔνα πρόσταγμα γιά νά γίνει καθά ὁ δοῦλος του.

Τή μεγάλη αὐτή πίστη τοῦ ἑκατόνταρχου ὁ Ἰησοῦς τὴν ἐπαινεῖ καὶ διακρίνεται. Προβάλλει τὸν ἑκατόνταρχο ὡς ἀξιοθαύμαστο παράδειγμα ὄρθης πίστεως. Αὐτό τὸ κάνει, γιά νά ὀδηγήσει καὶ τοὺς ἄλλους στὸν ὄρθην πίστην πρὸ τοῦ πρόσωπο του, κάτι πού εἶναι ἀπαραίτητο γιά τὴν σωτηρία. Ἀντίθετα, ἑκείνους πού τὸν πλησίαζαν μέ τὸν ἰδέα ὅτι ἔχουν ἐνώπιόν τους ἀπῆλως ἐναν διδάσκαλο ἀπεσταλμένο ἀπό τὸν Θεό ἢ ἔναν ἀγαθό διδάσκαλο, ὅπως γιά παράδειγμα τὸν Νικόδημο καὶ τὸν πλούσιο νεανίσκο, τοὺς ἐπιτιμοῦσε γιά τὴν ἀπιστία τους καὶ τοὺς προβλημάτιζε, προκειμένου νά διορθώσουν τὴν ἐσφαλμένην κρίσιν τους.

1 Ιουλίου 2012: KYPIAKH Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Κοσμᾶς καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν ᾗ 284).

Τίχος: γ΄ – Ἐθνικόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. π' 5-13.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ KYPIAKH: 8 Ιουλίου, Ε΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ι΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. π' 28 - θ΄ 1.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ (Έγκολπιο).

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ (Έγκολπιο, σε πολυτελή έκδοση).

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ. Άκολουθίες τοῦ ήμερονυκτίου, ἐπιτομή ἀκολουθιῶν κυριοτέρων κινητῶν καὶ ἀκινήτων ἔορτῶν, Ἀγία καὶ Μεγάλη Ἐβδομάς, Πεντηκοστάριον καὶ πλῆρες ἔορτολόγιο.

«ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΝΟΗΤΟΝ...». Λόγος περὶ προσευχῆς τοῦ ἀγίου Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ. (Άναλυση τοῦ θέματος προσευχή ἀπ' τὸν Ἀρχιμ. Εύσ. Βίττη).

ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, ἀγίου Γρηγορίου Νύσσου. Άναλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν» (Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια: Ἀρχιμ. Παγκρ. Μπρούσαλην).

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Π. Εύδοκίμωφ, μετάφραση Μαρία Παπαζάχου - π. Δημ. Τζέρπος).

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. Άναλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν». Φυλλάδιο (Καθηγ. Ἀθαν. Δελπκωστόπουλου).

ΜΙΛΑΩ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ... (Τευχίδιο γιά παιδιά, κείμενο - μετάφραση).

Οι υἱοί τῆς βασιλείας

Ο Ἀβραάμ πίστευσε στὸν Θεό καὶ δικαιώθηκε. Ο ἐκατόνταρχος πίστευσε στὸν Ἰησοῦν Χριστό καὶ ἔλαβε ἔχειοντας τιμὴν καὶ ἔπαινον καὶ συναριθμήθηκε μέτον Ἀβραάμ στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Αὐτό συμβαίνει, ἐπειδή ὁ Θεός τοῦ Ἀβραάμ δὲν εἶναι ἄπλιτος παρά ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ μόνος ἀπληθινός Θεός. "Οσοι λοιπόν μέσα στὴν Ἐκκλησία πιστεύουμε ὁρθόδοξα στὸν Κύριο Ἰησοῦν ἀνήκουμε στὸ πλαό τοῦ Θεοῦ. Εἴμαστε ὁ Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχουμε Προπάτορες τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ. Αὐτή τὴν ὁρθή πίστην ἂς τὴν διατηροῦμε ὡς κόρων ὁφθαλμοῦ πράττοντας ἔργα μετάνοιας, γιά νά μήν ἐκβληθοῦμε ἔξω στὸ σκοτάδι τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀσέβειας μαζί μὲ σὸν οὐρανόντας πού δέν πιστεύουν καὶ δέν ὁμοιογοῦν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχιμ. Π. Κ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

* Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' δλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr